

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptesprezecea după Rusalii

Grafică realizată de Maria Gheorghiiță

Evangelia duminicii (Matei XV, 21-28)

21. În vremea aceea, intrat-au Iisus în părțile Tirului și ale Sidonului.
22. Și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră.
24. Iar El răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor.
27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Din tâlcuirea Evangheliei

- Sfântul Ioan Gură de Aur -

Uită-te cât de mult merită această femeie cananeancă să i se facă bine ! N-a îndrăznit să se ducă la Ierusalim, că se temea și se socotea nevrednică. Dacă n-ar fi fost această socotință, s-ar fi adus și la Ierusalim; aceasta se vede și din tăria rugăminții ei și din aceea că a ieșit din hotarele ei. Unii interpretează alegoric acest text și spun: Când a ieșit Hristos din Iudeea, atunci a îndrăznit și Biserica – simbolizată prin această femeie – să se apropie de Hristos, ieșind din hotarele ei. "Uită, spune profetul, *poporul tău și casa părintelui tău* " (Psalmi 44, 12). Hristos a ieșit din hotarele Lui, iar femeia din hotarele ei; și așa au putut să se întâlnească. Că spune evanghelistul: "*Iată o femeie cananeancă, ieșind din hotarele ei*".

Apropiindu-se, dar, femeia de Hristos n-a rostit alte cuvinte decât: "*Miluiește-mă!*"; și la strigătul ei s-a strâns în jur o mulțime de lume. Mama nici n-a îndrăznit să aducă pe îndrăcită înaintea Învățătorului, ci a lăsat-o acasă, zăcând, și ea însăși a venit să se roage. Îi spune numai boala, fără să mai adauge ceva ! Nu-L trage pe doctor la casa ei, ca omul acela împărătesc, care-I spusese: "*Vino și pune mâna Ta !*" (Matei 9, 18); și: "*Coboară înaintea de a muri copilul meu !*" Nu, ci povestindu-I nenorocirea sa și grozăvia bolii, cere mila Stăpânului.

"*Iar El nu i-a răspuns nici un cuvânt*". Cât de neobișnuită și de ciudată e purtarea Domnului ! Pe iudeii cei nerecunoscători îi miluiește neconținut, pe cei care-L hulesc îi roagă, pe cei care-L ispitesc nu-i părăsește, iar pe această femeie, care aleargă la El, care se roagă de El, care I se închină, care arată atâta credință, deși nu fusese crescută nici în lege, nici în profeți, pe aceasta n-o învrednicește nici cu un răspuns ! Nu s-a apropiat de Domnul ca una ce era vrednică sau ca una care cerea ce i se cuvenea, ci se ruga să fie miluită, își istorisea numai nenorocirea ei; și nici așa Hristos n-a învrednicit-o cu un răspuns ! Nu s-a apropiat de Domnul ca una ce era vrednică sau ca una care cerea ce i se cuvenea, ci se ruga să fie miluită, își istorisea numai nenorocirea ei; și nici așa Hristos n-a învrednicit-o cu un răspuns! (continuare în pagina a doua)

**Din tâlcuirea Evangheliei
- Sfântul Ioan Gură de Aur -**

(continuare din pagina 1)

Poate că mulți din cei care au auzit-o s-au scandalizat ! Cananeanca însă nu s-a scandalizat. Dar pentru ce vorbesc de cei care au auzit-o ? Cred că chiar ucenicii au suferit pentru nenorocirea femeii, că s-au tulburat și s-au întristat. Dar cu toate că s-au tulburat, totuși n-au îndrăznit să-I spună: “Miluiește-o”, ci: “*Apropiindu-se ucenicii Lui Îl rugau, zicând: “Slobozește-o că strigă în urma noastră”*. De multe ori și noi spunem contrariul ca să convingem pe cineva. Hristos însă le-a răspuns: “*Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel*”.

Ce-a făcut femeia când a auzit aceste cuvinte ? A tăcut și a plecat ? A renunțat de a mai stăruii cu atâta râvnă ? Deloc, ci a stăruit mai mult ! Noi nu facem așa, ci, când nu dobândim ce cerem, încetăm de a ne ruga , când ar trebui tocmai pentru aceasta să stăruim mai mult ! Și totuși pe care om nu l-ar fi descurajat cuvintele rostite atunci de Hristos ? Ar fi fost de ajuns să ducă la deznădejde pe cananeancă numai tăcerea Domnului, cu atât mai mult un astfel de răspuns ! A dus-o la o deznădejde nespuse de mare și faptul că a văzut-o că o dată cu ea sunt refuzați și mijlocitorii ei, dar și aceea că a auzit că nu i se poate împlini cererea. Totuși femeia n-a deznădăjduit; și când a văzut că mijlocitorii ei n-au nici o putere, s-a folosit de o nerușinare vrednică de laudă. Mai înainte nici nu îndrăzne să vină în fața lui Iisus, că ucenicii spusese despre ea: “*Strigă în urma noastră !*” Și tocmai când ar fi trebuit să plece, deznădăjduită, tocmai atunci femeia vine aproape și I se închină zicând: “*Doamne, ajută-mi!*”

-Pentru ce faci asta ? N-ai auzit că a spus: “*Nu sunt trimis decât pentru oile cele pierdute ale casei lui Israel ?*”

-Am auzit, răspunde femeia. Dar El este Domn. De aceea nu i-am spus: “Roagă-Te pentru mine! Cere pentru mine ajutor de la Dumnezeu !, ci i-am cerut: “*Ajută-mă!*”

-Ce-a făcut Hristos ?

-Nu S-a mulțumit cu ce a spus, ci Își prelungește mai departe refuzul, spunând: “*Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o dai cățeilor !*”

Când a învrednicit-o cu un răspuns, atunci a rănit-o mai mult decât cu tăcerea. Acum Domnul nu mai aruncă vina pe altcineva, nici nu mai spune: “Nu sunt trimis”, ci cu cât femeia își întărea rugăciunea, cu atât și Hristos Își întărește

refuzul. Pe iudei nu-i mai numește oi, ci copii, iar pe ea, cățeluș.

-Ce face femeia ?

-Își tocmește apărarea, slujindu-se tocmai de cuvintele Domnului. “Chiar dacă sunt un cățeluș, spune cananeanca, nu sunt o străină!”

Pe bună dreptate spunea Hristos: “*Spre judecată am venit !*” Cananeanca filozofează; rabdă și crede, deși e ocărâtă; iudeii, deși sunt tămăduiți și cinstiți, Îl răsplătesc cu cele potrivnice.

Tu vezi și smerenia cananeencii, pe lângă credința ei ! Hristos i-a numit pe iudei “copii”; cananeanca nu s-a mulțumit cu atâta, ci i-a numit “domni, stăpâni”. Atât de puțin s-a supărat de laudele aduse altora, că a spus: “*Că și cățeii mănâncă din firimiturile ce cad de la masa domnilor lor*”.

Ai văzut înțelepciunea femeii, că nici n-a îndrăznit să-L contrazică, nici n-au durut-o laudele aduse altora și nici n-a revoltat-o ocară ? Ai văzut ce suflet tare ? Hristos îi spune: “*Nu este bine*”, iar ea răspunde: “*Da, Doamne !*” Hristos îi numește pe iudei “copii”, iar ea “domni”; Hristos a numit-o cățeluș, iar ea și-a adăugat și ce fac cățelușii. Ai văzut smerenia ei ? Ascultă acum și laudăroșenia iudeilor ! “*Suntem sămânța lui Avraam și n-am fost robi nimănuși niciodată*”; și: “*Din Dumnezeu suntem născuți*”. Cananeanca nu grăiește așa, ci se numește pe ea însăși cățeluș, iar pe aceia, domni. De aceea a și ajuns printre fii.

-Ce face Hristos ?- îi spune așa: “Credința ta, femeie, poate săvârși lucruri mai mari decât acestea ! Dar fie ție precum voiești !” Cuvintele acestea ale lui Hristos sunt înrudite cu cuvintele acelea prin care a spus: “*Să se facă cerul și s-a făcut*” (Facerea 1, 1).

“*Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela*” (Matei 15, 28).

Ai văzut că și cananeanca a contribuit nu puțin la vindecarea fiicei sale ? De aceea, nici Hristos n-a spus: “Să se vindece fiica ta!” ci: “*Mare este credința ta ! Fie ție precum voiești!*”, ca să afli că aceste cuvinte nu s-au spus la întâmplare, nici nu sunt o lingușeală, ci că mare era puterea credinței ei. Hristos i-a dat încredințarea ei și proba învederată a spuselor Lui prin desfășurarea lucrurilor; că fiica ei s-a tămăduit îndată. Uită-te însă că apostolii au fost biruiți, n-au reușit nimic, iar femeia a reușit ! Atât de puternică este rugăciunea stăruitoare!

RUGĂCIUNEA PENTRU FAMILIALI

Pr. Mihai Mărgineanu

„S-a schimbat în rău, nu-l mai recunosc, nu mă mai respectă, a devenit insuportabil, este violent și tulburat tot timpul, nu știu ce să mai fac pentru a-l vedea iarăși bun ca odinioară !” – astfel de cuvinte auzim adesea din gura mamei sau a soției nefericite din cauza comportamentului aberant al copiilor sau al soțului.

Când autoritatea părinților este ignorată, când dialogul nu mai poate stinge conflictul, când ura, disprețul încăpățânarea și trufia lovesc familia din interior, rămâne o singură soluție – rugăciunea fierbinte și stăruitoare, în taină, acasă, dar și în biserică, la liturghie. Această a doua variantă este preferată de cei mai mulți creștini, uitând că și implicarea directă, apelul nemijlocit către Domnul este foarte necesar. Desigur însă, este mult mai eficient a te ruga în permanență pentru toți cei dragi și nu doar atunci când relațiile din sânul familiei intră în criză și produc răni sufletești greu de vindecat.

Pentru cei mai mulți creștini, rugăciunea pentru familiari a devenit o obișnuiță. În general, este preferată rostirea liberă a ceea ce simți pentru a ajuta copilul tău, sau soțul, sau părinții, sau frații, ceea ce nu este un lucru greșit. Dimpotrivă, chiar te înflăcărezi mai mult în rugăciune, atunci când ceri cu propiile cuvinte și simțăminte ceea ce este de folos pentru cei dragi. Evident însă, este nevoie de o anume educație creștină pentru a ști ce se cuvine a cere în rugăciunile pentru familiarii noștri. De aceea, Biserica ne oferă mai multe modele de rugăciuni pentru membrii familiei, care sunt utile, în special atunci când totul merge bine și ne dorim ca mereu să fie așa. Spicuim din *Cartea de rugăciuni*, Editura Mitropoliei Moldovei și Sucevei, Mănăstirea Neamț, 1982:

Rugăciunea soților, unul pentru altul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cela ce ne-ai învățat ca totdeauna să ne rugăm unul pentru altul că așa vom împlini legea Ta și ne vom arăta vrednici de mila Ta, caută cu îndurare și păzește de vrăjmașii văzuți și nevăzuți pe soțul meu(soția mea), pe care mi l-ai dat(mi-ai dăruit-o) a petrece împreună până la moarte. Dăruiește-i sănătate și deplină înțelepciune, ca să-și poată îndeplini datoriile sale după voia și poruncile Tale. Ferește-l(o) de ispite pe care n-ar fi în stare să le poarte. Întărește-l(o) în dreapta credință și-n dragoste desăvârșită, ca să lucrăm împreună

faptele cele bune și să rânduim împreună viața noastră, potrivit sfintelor Tale așezăminte și porunci, spre binele și fericirea de acum și cea de veci a lui(ei) și a mea și a tuturor celor de aproape ani noștri. Că a Ta este stăpânirea și puterea în veci. Amin.

Rugăciunea părinților pentru copiii lor

Doamne Dumnezeul nostru, Cela ce cu înțelepciunea Ta ai zidit pe om din țărână și ai suflat în fața lui suflarea de viață și binecuvântându-l ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; iar la Cana Galileii, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai binecuvântat nunta și deci nașterea de fii, cu multă umilință rog marea Ta bunătate, ca neîncetat, să reverse harul Tău și să Te milostivești asupra copiilor mei, pe care Tu ai binevoit să mi-i dăruiești. Umple-i pe ei de înțelepciune și pricepere. Apără-i de toate cursele vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Poruncește îngerilor Tăi ca întotdeauna să fie călăuzele și povățuitorii lor spre toate faptele cele bune, ca să Te poată lăuda și preaslăvi în veci. Amin.

Rugăciunea copiilor pentru părinții lor

Dumnezeule cel milostiv și de oameni iubitor, mă rog cu umilință bunătății Tale pentru sănătatea și mântuirea părinților mei. Primește smerita mea mulțumire pentru ce mi-ai dat prin ei. Trimite asupra lor binecuvântările Tale și le iartă lor greșelile pe care ca oameni le vor fi făcut. Învață-mă ca să-i cinstesc după voia Ta. Ajută-mă să urmez poruncile Tale cele Sfinte și să le fiu supus și ascultător, Răsplătește-le Prea Bunule cu facerile Tale de bine pentru dragostea și îngrijirea neadormită pe care o au pentru mine. Apără-i și-i păzește de orice întristare și năcazuri. Dă-le viață îndelungată și înmulțește roadele ostnelilor lor. Ajută-le să sporească în virtute și în fapte bineplăcute Tie. Revarsă peste ei binefacerile Tale ca să Te binecuvântăm în toate zilele vieții noastre. Amin.

Rugăciunea pentru frați și surori

Doamne, Ție mă rog, ține pe frații mei (surorile mele) în deplină sănătate, viață îndelungată, dăruindu-le harul Tău cel sfânt ca să umble pe cărările Tale și să facă cele ce sunt după voia Ta cea sfântă. Dăruiește-le ajutor și bună reușită în ostnelile lor pentru binele propriu și al semenilor. Dă-ne Doamne ca să ne cinstim unii pe alții. Căci, ce este mai bun și mai frumos decât a vieții frații în unire ? Așa, Doamne, ascultă rugăciunea mea și fii milostiv nouă totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (va urma)

Alege Binele ! (2)

Treptele păcatului (*urmare din numărul trecut*)

4. A patra treaptă a păcatului este însoțirea. Însoțirea este convorbirea noastră cu diavolul, cu gândurile care au apărut în inima noastră în chip pătimăș sau nepățimăș. În această treaptă a păcatului, diavolul înaintează și mai mult. El ne atacă cu gândurile care ne îndeamnă să săvârșim direct păcatul. Acestea sunt gândurile care nasc în noi dorințe păcătoase și ne provoacă simțurile.

5. A cincea treaptă a păcatului este lupta, care trebuie să înceapă și să continue pe toate treptele. Războiul acesta al nostru cu diavoli este o adevărată mucenicie dacă ne păstrăm mintea curată. Sufletul consimte să stea de vorbă cu acel diavol și cunoscând că acele gânduri îl duc în păcat, începe a se lupta mintea cu ele. Sfântul Macarie Egipteanul spune că mintea noastră trebuie să fie războinică și că are putere să răspundă cu forte egale atacurilor diavolești. Ea se poate împotrivi gândurilor și poate să le contrazică. Important este însă ca mintea noastră să lupte. Si atunci va veni în ajutor darul Duhului Sfânt și va alunga pe demoni. Pentru că atunci când Dumnezeu vede că ne luptăm cu gândurile, vine și ne ajută cu harul Său. Iar acest lucru se întâmplă pentru că războiul împotriva gândurilor deschide calea spre sfințenie.

Sfântul Ioan Scărarul ne învață că ochiul veghetor curăță mintea. Este însă nevoie de mare atenție la pricinile păcatelor în viața de zi cu zi, care este pricina gândurilor rele. Este nevoie de atenție chiar și în timpul somnului și al liniștii. Sfântul Ioan Scărarul ne spune: "Este un diavol care, venind la noi când ne întindem în pat, ne săgetează cu amintiri urâte și murdare, pentru ca neridicându-ne la rugăciune din trândăvie și neîntrarmându-ne împotriva lui, să adormim în gânduri murdare și să avem vise spurcate. Să fim atenți ca să nu ne înșelăm. Metoda aceasta cu gânduri rele și păcătoase este devastatoare și nenumărați oameni cad pradă și victime. Ușa minții noastre, deschisă gândurilor rele, lasă să pătrundă în inimă germenii purtători de păcate de moarte, care întunecă mintea și tulbură inima și face pe om pradă ușoară diavolilor. De aceea, când suntem invadați de cugete rele și viclene, să ne păzim mintea rugându-ne și spovedindu-ne la duhovnic. Iar Dumnezeu ne va ajuta cu Harul Său cel mântuitor, aducând pacea și sfințenia sufletelor noastre.

6. A șasea treaptă a păcatului este învoiala, care are loc atunci când sufletul din iubire de sine și de păcate cedează gândului celui păcătos, învoindu-se cu diavolul și primindu-l în mintea sa. El zice: "Da, am să fac păcatul".

7. A șaptea treaptă a păcatului este păcatul cu mintea prin imaginație. Mintea omului are posibilitatea de a imagina. În această treaptă vezi în imaginația ta păcatul. Exemplu: Femeia cu care vrei să te desfrânezi, te cerți cu cel care te-a ofensat...

8. A opta treaptă a păcatului este păcatul cu fapta (furi, lovești, desfrânezi...). Când nu ne luptăm cu putere pe

treptele cele mai mici ale păcatului și păcătuim cu mintea de mai multe ori, vom ajunge să păcătuim și cu fapta.

9. A noua treaptă a păcatului este obișnuința cu păcatul. Prin repetarea păcatului se ajunge la obișnuință. Când duhovnicul întreabă la spovedanie de ce păcătuiește, credinciosul răspunde: "M-am obișnuit". Astfel el arată că a ajuns la treapta a noua a păcatului, fie că este vorba de băutura, fumat, furat sau orice alt păcat.

(Fragment din lucrarea *Războiul creștinilor cu diavolii*) – va urma

Informație preluată de pe situl Mitropoliei Moldovei și Bucovinei:

Moment aniversar la Palatul Patriarhiei dedicat împlinirii a 90 de ani de viață ai

Prea Fericitul Patriarh Teoctist al României

Cu ocazia aniversării vârstei de 90 de ani de către Prea Fericitul Parinte Teoctist - Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 7 februarie 2005, la Palatul Patriarhiei din București a avut loc o recepție în cadrul căreia Întâistătorul Bisericii Ortodoxe Române a primit felicitări din partea domnului Traian Băsescu, Președintele României, a domnului Ion Iliescu, precum și a numeroase personalități ale vieții publice românești. De asemenea, a primit mesaje de felicitare din partea Guvernului României, prin intermediul Ministrului Culturii și Cultelor - doamna Mona Muscă - și a Academiei Române, reprezentată de președintele acesteia, domnul Eugen Simion.

Prea Fericitul Parinte Teoctist - Patriarhul României a mulțumit celor prezenți și a spus că: „Nu se poate un har mai mare din partea lui Dumnezeu și o bucurie mai mare ca atunci când te vezi înconjurat de inimi curate, de fețe credincioase care zeci de ani ne-au stat în sprijin nouă, Bisericii, ca să străbatem ceea ce a fost întunecat, să risipim și acum ceea ce este necurat din punct de vedere moral, al dreptății și al darurilor Duhului Sfânt. Biserica are misiunea de a ajuta la însănătoșirea bolnavilor; Ea nu urăște păcătoșii, nu-i condamnă pentru veșnicie, ci îi iubește după pilda Mântuitorului și cu rugăciunea și cu binefacere și cu ajutoarele ei tămăduiește rana care trebuie să fie vindecată.” Prea Fericitul Parinte Patriarh Teoctist a subliniat că anul 2005 este un an jubiliar pentru Biserica Ortodoxă Română, aniversându-se 120 de ani de la declararea Autocefaliei și 80 de ani de la ridicarea la rang de Patriarhie, iar cu acest prilej trebuie clarificată situația Catedralei Mantuirii Neamului. „Am semne bune că ne vom apuca de înălțarea Catedralei, într-un loc foarte frumos, potrivit pentru ea, ca să evităm multe comentarii și multe scandaluri.”, a spus Prea Fericitul Parinte Patriarh Teoctist al României.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax **211 273**, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen